

3. évközi vasárnap 2014.

Bevezetés

Jézus, miután megkeresztelkedett a Jordán vizében és Keresztelő Szent Jánost elfogták, Galileába ment, és hirdette az evangéliumot: Betelt az idő, közel van az Isten országa. Térjete meg, és higgyetek az evangéliumban!

Annak ellenére, hogy a templom, nem börtön, hanem Isten háza, nem bűnözők, nem bűnösök vannak jelen e templomban, hanem Istenben hívó emberek, mégis nekünk is szólnak, az iménti szavak, a térjete meg is. Erre ugyanis mindannyiunknak szüksége van. Mert, aki jó, az lehet még jobbá, aki szent, az lehet még szentebb!

Kirie litánia

Urunk Jézus Krisztus, Te minden embert megszólítasz. Uram, irgalmazz!

Urunk Jézus Krisztus, Te közel hoztad hozzánk Isten országát. Krisztus kegyelmezz.

Urunk Jézus Krisztus. Te bátorítasz bennünket, hogy higgyünk evangéliumodnak. Uram, irgalmazz!

Evangélium után

Ha figyelmesen követjük az Úr Jézus életútját, minden okunk megvan a csodálkozásra, olykor a meghökkenésre is. Hiszen életében minden, de minden másként történik, amint az ember elvárna, vagy elképzelné.

Egészen csendben és szerényen jön közénk. Ugyan ki gondolna arra, hogy a Messiás király egy ron-

gyos istállóban jön közénk. Harminc éves koráig Názáretben él és kétkezi munkával keresi kenyerét. Szinte fejcsóválva mondogatjuk ennek látára: Miért kellett ilyesmire tékoznia drága idejét? Mikor pedig eljött az óra, hogy meghirdesse Országa örömhírét, visszavonul a tó melléki Kafarnaumba. Ez a tette ugyancsak visszatetszést szülhetett Izraelben.

Igaz, hogy Izajás próféta megjövendölte, az Olvasmány felolvasásakor hallottuk, hogy "A pogányok Galileájából támad a világosság". Ám az emberek jobban ragaszkodtak saját elképzeléseikhez, mint Isten igéjéhez.

Jézus tehát nem Jeruzsálemből, a szent városból, a próféták és királyok városából, indul tanító útjára, hanem a pogányokkal "megfertőzött" igencsak rosszhírű, kereskedelmi útvonalak kereszteződésében fekvő városból, Kafarnaumból.

Mert Isten előtt nincsen megvetett föld, Isten előtt nincs megvetett ember. Isten sohasem azt kérdezi: Honnan származol, honnan jössz, hanem azt, hová tartasz? Isten nem a múltunkat nézi, hanem jelenünket és jövőnket.

Keresztelő Szent János már Heródes börtönében raboskodott, amikor Jézus ajkán mintegy folytatásként fölcsendül előhírnökének szava: Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa! Ezekkel a szavakkal a megvetett földről a megvetett emberekhez fordul Jézus, hogy fölmagasztalja őket.

Alkotó szeretete megteremtette a csodálatos világmindenséget és életre hívta az embert. Sajnos azon-

ban az ember korántsem az a "szent anyag" még, aki méltó lenne az örök életre.

A "legyen világosság", a "legyen élet", a "legyen ember" teremtő szózata elhangzott már, de Isten nem érte be ezzel. Jézus ajkán ezért csendül fel az újjáteremtő szó: "Legyen istenivé az ember!" S ehhez az első lépés a térjetek meg szavak meghalása, a megtérés.

Sajnos a modern ember szeretné a füle mellett elengedni e szavakat, mintha nem is neki szólnának, legfeljebb bűnös kortársaiknak. Mára a korábbi ideológiák és a médiumok segítségével sikerült kioltani szinte széles néptömegekből az erkölcsi érzéket, eltüntetni az erény és a bűn közötti különbséget.

Amíg ember marad az ember, addig mindig lesz különbség az erény és bűn között. Mindig szükség lesz megtérésre. Mert sem a jó, sem a rossz nem marad az emberbe zárva. Kihat a környezetére, jobbra, vagy rosszabbá teszi az embereket. Az emberi társadalomnak segítséget csak a megtérés, a bűnbánat és nyomában járó bűnbocsánat jelenthet.

Nem a bűnök egymás fejére olvasása, az élet szennyeseinek ízléstelen kitergetése. Csak a gyarló emberi volt elismerése, s nem a vétkek letagadása, hanem a vétkek megvallása, a megtérés, az ember erkölcsi újjászületése billentheti helyre az egyensúlyt. Ez akadályozhatja meg a bűn felhalmozódását, közösséget fertőző jelenlétét, s társadalmi feszültség kiváltását. A megtisztulás tereli vissza emberi életünket azoknak a törvényeknek medré-

be, amelyek egyedül biztosíthatják az élet tisztító és előrelendítő sodrását.

A megtérés azt jelenti, hogy Krisztus segítségével megkeressük és megtaláljuk igazi énünket. Olyanokká leszünk, igyekszünk lenni, amilyenek Isten akar minket látni.

Az Úr Jézus azért jött a földre, hogy az igazi énünket megtalálhassuk. Önmagát állítja elénk tükörnek, hogy Benne lássuk meg, milyenek gondolt és milyenek akar minket is az Isten! Ő nyújt segítséget ahhoz, hogy akár 180 fokos fordulattal is, de új, jó irányba terelje életünket.

Nagy esemény előtt állunk! Ne adjunk támadási felületet. Az eddigi hibánkért pedig tartsunk bűnbánatot, közösségileg is, és egyénileg is. Legyünk egyre hitelesebb, támadhatatlanabb krisztushívők! Akkor nem ér majd bennünket tragédia. Kevesebb lesz majd gyűlölködés társadalmunkban, és több a megbékéltségből.

Ugyanis nemcsak a Jézus korabeli emberekhez, hanem hozzánk is közel van az Isten országa. S közel van az Úr mindazokhoz, akik segítségül hívják Őt, - mondja az Írás. A bűnbánat is, az irgalmas Isten is. A megtérés, a bűnbánat kinyújtott kézhez hasonlít, amelybe a végtelenül irgalmas Isten helyezi el lelkünk békéjét és üdvösségét. Ha minél több Isten felé kinyújtott kéz lesz e hazában, akkor nem lesz többé hazánkban félelem és rettegés, hanem egyre erősebb reménykedés, és testvérieség.

Amen.

F. F.